

SOLEMNITAT
DEL COS I DE LA SANG DE CRIST

LECTURA PRIMERA

Portà pa i vi

Lectura del llibre del Gènesi

14, 18-20

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem,
portà pa i vi.

Era sacerdot del Déu Altíssim,
i beneí Abram dient:

— «Beneït sigues, Abram, pel Déu Altíssim,
creador del cel i de la terra.
Beneït siga el Déu Altíssim,
que t'ha posat a les mans els enemics.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

110 (109), 1.2.3.4 (R.: 4bc)

R. Ets sacerdot per sempre
segons l'orde de Melquisedec.

Oracle del Senyor al meu senyor:

«Seu a la meua dreta,
mentres faig dels enemics
l'escambell dels teus peus.»

R. Ets sacerdot per sempre
segons l'orde de Melquisedec.

Que el Senyor estenga lluny, des de Sió,
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics.

R. Ets sacerdot per sempre
segons l'orde de Melquisedec.

«Ja eres príncep el dia que vas nàixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare;
des de l'aurora, com a rosada, jo t'he engendrat.»

R. Ets sacerdot per sempre
segons l'orde de Melquisedec.

El Senyor no es desdiu del que jurà:

«Ets sacerdot per sempre,
segons l'orde de Melquisedec.»

R. Ets sacerdot per sempre
segons l'orde de Melquisedec.

LECTURA SEGONA

Cada vegada que mengem este pa i bevem este calze, anunciem la mort del Senyor

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

11, 23-26

Germans:

Esta tradició que jo he rebut,
i que vos he transmés a vosaltres,
ve del Senyor:
Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat
prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué:

— «Açò és el meu cos, oferit per vosaltres.
Feu açò per a celebrar el meu memorial.»

Igualment, havent sopat, prengué el calze i digué:

— «Este calze és la nova aliança segellada amb la meua sang.
Cada vegada que en beureu,
feu-ho per a celebrar el meu memorial.»

Així, per tant,

cada vegada que mengeu este pa i beveu este calze
anuncieu la mort del Senyor
fins que torne.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Tots en menjaren tant com en volgueren

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

9, 11b-17

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent
i curava els qui en tenien necessitat.

El dia començava a declinar,
els Dotze s'acostaren a dir-li:

- «Acomiada la gent,
i que vagen als pobles i a les masies del voltant
per a trobar allotjament i menjar.
Ací estem en un lloc despoblat.»

Jesús els digué:

- «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.»

Els respongueren:

- «Només tenim cinc pans i dos peixos;
si de cas hauríem d'anar nosaltres mateixos
a comprar menjar per a tota eixa multitud.»
Hi havia, en efecte, uns cinc mil hòmens.

Llavors Jesús digué als seus deixebles:

- «Feu-los que s'assenten en grups de cinquanta.»

Els ho feren així, i tots s'assentaren.

Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos,
alçà els ulls al cel, els beneí,
els partí i els donava als deixebles
perquè ells els serviren a la gent.

Tots en menjaren tant com en volgueren.

Després arplegaren dotze coves dels trossos de pa
que havien sobrat.

Paraula del Senyor.